

عنوان مقاله:

وجه جنسیتی گفتمان دولت- ملت رضاشاه و تاکید بر ارزشمندی نقش خانگی زنان

محل انتشار:

تاریخ اسلام و ایران، دوره 29، شماره 43 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

مرضیه حسینی - دانشجوی دکتری تاریخ ایران بعد از اسلام دانشگاه پیام نور

سیمین فصیحی - استادیار گروه تاریخ دانشگاه الزهرا

خلاصه مقاله:

نوشتار حاضر با نگاهی به ابعاد مختلف طرح بیداری زنان در دوره رضاشاه، در پی پاسخ به این سوال است که چرا در این دوره با وجود ادعای دولت مبنی بر رهایی و آزادی زنان از طریق فرایند نوسازی و تجدد، همچنان بر ارزشمندی نقش های سنتی زنان و خانه نشینی آنان تاکید شده بود. نگارندگان این پژوهش با تکیه بر منابع کتابخانه ای، با واکاوی سیاست های جنسیتی دولت رضاشاه، به این چرایی و چگونگی پاسخ داده اند. در این پژوهش، ابتدا به ترسیم فضای خاورمیانه و شکل گیری جنبش های ناسیونالیستی و دولت های ملی مدرن و همچنین نقش و جایگاه زنان در تحولات قرن نوزدهم و بیستم در این جوامع پرداخته شده و در این ارتباط، با تکیه بر شکل گیری مفهوم خانواده ایده آل و مادری جدید، سیاست های جنسیتی دولت نوگرا و ملی گرای رضاشاه مورد بررسی قرار گرفته است و این نتیجه به دست آمد که درواقع هدف از طرح بیداری زنان، ساخت یک هویت جدید برای زن ایرانی بود. در این تصویر جدید، نقش های سنتی زنانه با ادله جدیدی گرامی داشته می شد و دولت در قابلیت زنان برای مادری و همسری، نقشی سیاسی و وطن پرستانه می دید؛ بدین معنا که زنان جدید ایرانی با وجود داشتن تحصیلات و ظاهری مدرن، باید همچنان نقش حافظان اخلاق، پاسداران سنت های فرهنگی و ملی را ایفا می کردند و به عنوان محافظان نهاد خانواده سنتی و آرمانی، نسلی از شهروندان وطن پرست و متمدن را متناسب با آرمان های دولت می پروراندند.

کلمات کلیدی:

پهلوی اول، جنسیت، اشتغال، زنان، مدرنیته، خانه نشینی، سیاست های جنسیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1009438>

